

SORKÖZÖK EGY FILMSZALAGON

ma angyalok dongják körbe
a mennyek kapuját
és túlvilági fegyelemben
koptatják az aknacsendnek
eljövendő rohamát

a lefejezett térbeliség
hús olvadékaiban
pihennek reggelente
bár szebbnek tűnik
feleúton elfojtott zuhanásuk
pillanatnyi töredéke

hiába keresik azt a málló tekintetet
e behatárolt révületben nem látnak
megváltatlan szemérmüket
óvják szemérmetlen szárnyak

és műszerrel a végtelenben
rezdülésük mérhetetlen
akaratuk súlytalan
végzetük az embersereg
értük veszni hasztalan

kik létörvénynek bábjai
árván sorvadó izomtömeg
és szerelmük csak félig igaz
feketéllő kényszervigasz
és fáj mint az ég Berlin felett